

1. Mit hjer-te al-tid van - ker i Je-su fø-de - rum, did sam-les mi-ne

1. Mit hjer-te al-tid van-ker i Je-su fø-de - rum, did sam-les mi-ne

1. Mit hjer-te al-tid van - ker i Je-su fø-de - rum, did sam-les mi-ne

6 tan - ker i de-res ho - ved - sum; der er min læng-sel hjem - me, der

tan-ker i de-res ho - ved - sum; der er min længsel hjem - me, der

tan - ker i de-res ho - ved - sum; der er min længsel hjem - me, der

11 har min tro sin skat; jeg kan dig al-drig glem - me, du sø-de ju-le - nat!

har min tro tro sin skat; jeg kan dig al-drig glem - me, du sø-de ju-le - nat!

har min tro sin skat; jeg kan dig al-drig glem - me, du sø-de ju-le - nat!

2. Men ak, hvad skal jeg sige,
når jeg vil tænke på,
at Gud af Himmerige
i stalden ligge må,
at Himlens fryd og ære,
det levende Guds Ord,
skal så foragtet være
på denne slemme jord!

3. En spurv dog har sin rede
og sikre hvilebo,
en svale ej tør lede
øm nattely og ro,
en løve véd sin hule,
hvor den sin ro kan få:
skal sig min frelser skjule
i fremmed stald på strå?

4. Ak, kom, jeg vil oplukke
mit hjerte, sjæl og sind
med tusind længselssukke,
kom, Jesus, kom her ind!
Det er ej fremmed bolig,
du har den dyre købt,
her skal du blive trolig
i kærligheden svøbt.